

A Fővárosi Ítéltábla a **felperes jogi képviselőjének neve** (fél címe 6) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek **alperes jogi képviselőjének neve** (**alperes képviselőjének címe.**) által képviselt alperes neve (**alperes neve.**) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása, eredeti állapot helyreállítása iránt indított perében - melybe a felperes pernyertessége érdekében beavatkozott a **felperesi beavatkozó 1. jogi képviselőjének neve** (**képviselő címe**) által képviselt Felperesi beavatkozó 1 (fél címe 1) I. r. felperesi beavatkozó, és **képviselő neve** (**képviselő címe.**) által képviselt Felperesi beavatkozó 2 (fél címe 4) II. r. felperesi beavatkozó - a Fővárosi Törvényszék 2015. július 22. napján kelt 30.G.40.644/2015/21. számú ítélete perköltséget megállapító rendelkezése ellen az I. rendű felperesi beavatkozó által 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, az I. rendű felperesi beavatkozót perköltség fizetésére kötelező fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperesi beavatkozót, hogy az alperes számára fizessen meg 15 napon belül 30.000 (harmincezer) forint másodfokú eljárási költséget, saját másodfokú eljárásban felmerült költségeit maga viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felszámoló által képviselt felszámolás alatt álló felperesi társaság 2012. január 26. napján az alperes ellen benyújtott keresetlevelében kérte az adós által kötött adásvételi szerződések érvénytelenségének megállapítását és a Cstv. 40. §. (1) bekezdés b) és c) pontjai, valamint a 40. §. (2) bekezdésére hivatkozva az eredeti állapot helyreállításával az ingatlant a felszámolási vagyonba visszahelyezni.

Felperesi beavatkozó 1 I. rendű felperesi beavatkozó - a felperes hitelezője - terjesztett elő beavatkozás engedélyezése iránti kérelmet a felperes pernyertességének előmozdítására, melyet az elsőfokú bíróság engedélyezett.

Az elsőfokú bíróság 21. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte felperest, hogy fizessen meg alperesnek 968.375 forint perköltséget, I. rendű felperesi beavatkozót, hogy fizessen meg alperesnek 581.025 forint perköltséget, valamint II. rendű felperesi beavatkozót, hogy fizessen meg alperesnek 387.350 forint perköltséget. Határozatát a perköltség tekintetében azzal indokolta, hogy Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest, és a felperesi beavatkozókat a felmerült perköltség megfizetésére. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 3.§ (2) bekezdés a-c) pontja alapján megállapította az alperesnek fizetendő ügyvédi munkadíj összegét, majd azt 1.525.000 forint+ÁFA összegre mérsékelte, mert megítélése szerint ez állt arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Ezen összeget a pereszes felperes és felperesi beavatkozók között az ügyben

kifejtett tevékenységük mértékére tekintettel akként osztotta meg, hogy annak 50 %-át a felperes, 30 %-át az I. rendű felperesi beavatkozó, 20 %-át a II. rendű felperesi beavatkozó viseli.

A felperes a 22. számú beadványában úgy nyilatkozott, hogy fellebbezni nem kíván, az ítéletet tudomásul veszi. Az ítélet ellen az I. rendű felperesi beavatkozó terjesztett elő fellebbezést és annak érdemi megváltoztatása mellett kérte az elsőfokú ítélet perköltség megfizetésére vonatkozó részének a megváltoztatását is, e körben kizárólag arra hivatkozott, hogy az ítélet anyagi jogi szempontból jogszabálysértő, ezért nem lehet őt perköltség viselésére sem kötelezni.

A felperes a fellebbezésre tett észrevételében fellebbezésről lemondó nyilatkozatát fenntartotta, és kérte I. rendű felperesi beavatkozó fellebbezése érdemi vizsgálat nélküli elutasítását tekintettel arra, hogy a fellebbezés a Pp. 57. § (1) bekezdése alapján hatálytalan, mert kifejezetten ellentétes a felperesi perbeli cselekménnyel.

Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében kifejtette, hogy a felperesi beavatkozó és az alperes jogviszonyára a perben hozott ítélet jogereje nem terjed ki, és álláspontja szerint a Pp. szabályai a felperesi beavatkozó fellebbezését kizárják.

A Fővárosi Ítéltábla 11.Gf.40.565/2015/12. számú végzésével az I. rendű felperesi beavatkozó érdemi döntés elleni fellebbezését hivatalból elutasította, mert a fellebbező nem minősült önálló beavatkozónak. A végzés 2016. február 26. napján jogerőre emelkedett.

A felperesi beavatkozó és az alperesi jogi képviselő tevékenysége körében a rendelkezésre álló iratok alapján a következők állapíthatók meg:

Az I. rendű felperesi beavatkozó beavatkozási szándékát 2012. június 26. napján jelentette be, mely kérelmet az alperes 21.G.40.161/2012/16. számú beadványában részletesen indokolva (2 oldal) ellenzett.

A beavatkozás engedélyezését követően a 22. számú jegyzőkönyvben foglalt tárgyaláson az I. rendű felperesi beavatkozó is részt vett, a tárgyaláson előkészítő iratot és keresetmódosítást (7 oldal), valamint adás-vételi szerződést csatolt, ezeket ismertette, és bizonyítási indítványt terjesztett elő tanú meghallgatására.

A 30. számú jegyzőkönyvben foglalt tárgyaláson beavatkozó jogi képviselője a tanú meghallgatására irányuló bizonyítási indítványát fenntartotta, nyilatkozatot tett, melyre alperes válaszolt.

Az I. rendű felperesi beavatkozó vitatott hitelezői igénye miatt a felperes a per szünetelését kérte, melyhez alperes hozzájárult, majd az I. rendű felperesi beavatkozó az eljárás folytatását, de egyben a per tárgyalásának felfüggesztését kérte (4 oldal). A bíróság a per tárgyalását felfüggesztette a beavatkozó vitatott hitelezői igénye elbírálásáig, majd a per tárgyalását folytatta.

Alperes 30.G.40.644/2015/4. számú beadványában nyilatkozott az I. rendű felperesi beavatkozó eljárására, a beavatkozó az 5. és 9. számú, alperes a 9. számú tárgyaláson vett részt, alperes 10. számon beadványt terjesztett elő, 14. számon I. és II. rendű felperesi beavatkozó nyújtott be beadványt (11. oldal+ mellékletei), melyre 16. sorszám alatt alperes nyilatkozott (5 oldal), majd 18. számú tárgyaláson a felek részt vettek, és I. rendű felperesi beavatkozó vitatott hitelezői igényét elbíráló végzést csatolt.

19. sorszám alatt I. rendű felperesi beavatkozó nyilatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla az ítélet I. rendű felperesi beavatkozót perköltség fizetésére kötelező rendelkezése ellen előterjesztett fellebbezését az alábbiak figyelembe vételével bírálja el.

A fentiekben felsorolt alperesi képviselői tevékenység okán a fellebbezés nem alapos.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 78. § (1) bekezdése értelmében a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a peresztes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A Pp. 83. § (1) bekezdése szerint *a beavatkozó által támogatott fél peresztesége esetében az ellenfélnek a beavatkozással felmerült költségössletében a beavatkozót kell elmarasztalni*; ha azonban a perben hozott ítélet jogereje jogszabály alapján a beavatkozónak az ellenféllel szemben fennálló jogviszonyára is kiterjed, a beavatkozót az általa támogatott féllel egyetemlegesen kell kötelezni az ellenfél összes költségeinek megfizetésére.

Adott ügyben fellebbező a perköltség viselésére kötelezésről szóló rendelkezést kizárólag arra hivatkozással kérte mellőzni, hogy az ítélet anyagi jogi szempontból jogszabálysértő. Azonban az ítélet jogerős, így nem vizsgálható annak jogszabálysértő volta, ezért e hivatkozás nem ad alapot a perköltség megváltoztatására.

Figyelembe kell azonban venni, hogy a jelen perben az I. rendű felperesi beavatkozó nem minősül önálló beavatkozónak, ezért őt a fentiek szerint csak az ellenfélnek a beavatkozással felmerült költségössletében kell elmarasztalni.

Megállapítható az iratokból, hogy a fellebbező aktívan részt vett a perben, és perbelépése többletmunkát okozott az alperesnek:

A per során I. rendű felperesi beavatkozó négy beadványt terjesztett elő, őt tárgyaláson vett részt és tett azokon nyilatkozatot, az alperes e beadványokat, és a tárgyaláson tett nyilatkozatokat áttanulmányozta, megismerte, a beavatkozással is összefüggően három tárgyaláson vett részt, és őt beadványt terjesztett elő.

Tehát I. rendű felperesi beavatkozó indítványait, beadványokat, mellékleteket alperes jogi képviselőjének át kellett tanulmányoznia, azokra nyilatkozatot kellett tennie, és ezzel I. rendű felperesi beavatkozó többletmunkát okozott az alperesnek.

Ennek a többletköltségnek a mérlegeléssel meghatározható összege megfelel az elsőfokú ítéletben - más módon (arányosítás útján) - meghatározott perköltség összegének.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének perköltség megfizetésére kötelező rendelkezését - eltérő indokolással - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 78.§ alapján kötelezte az ítéltábla a fellebbező felet a másodfokú eljárásban felmerült költségek megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3)-(5) bekezdésében foglaltak alkalmazásával, mérlegeléssel állapított meg, az I. rendű felperesi beavatkozó a felmerült költséget maga viseli.

Budapest, 2016. április 7.

. Volein Anna s.k.

a tanács elnöke

dr. Csányi Terézia Katalin s.k.

dr. Kovács Mária s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül: